

KCB-KOOR

KOORCONCERT

“Where freedom hath triumphed” Early & Romantic Choral Music

Dirigent
David De Geest

Piano
Liam Dugelay
Clara Menguy

Programma

Ave Maria	Josquin Desprez (ca. 1450-1521)
O Magnum Mysterium	Pedro de Cristo (ca. 1545-1618)
Lucis Creator Optime	Estêvão de Brito (ca.1575-1641)
Arioso °	Johann Sebastian Bach (1685-1750)
<i>Gebaseerd op het 'Air' uit de orkestsuite in D-groot, BWV 1068</i>	arr. Walter Ehret
Ave Verum Corpus °	Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)
Elegischer Gesang, op. 118 °	Ludwig van Beethoven (1770-1827)
Wo Freiheit regiert, op. 113.7 °	Ludwig van Beethoven (1770-1827)
<i>Koor uit de toneelmuziek 'Die Ruinen von Athen'</i>	
Schlosser auf, und mache Schlösser °°	Johannes Brahms (1833-1897)
Nachtigall, sie singt so schön °°	arr. David De Geest
Nicht wandle, mein Licht °° *	
<i>Uit 'Liebeslieder Walzer', op. 52</i>	
Cantate Domino in Bes-groot, <i>Psalm 96</i> °	Ko Matsushita (1962-)
Welten singen Dank und Ehre, op. 85.6 °	Ludwig van Beethoven (1770-1827)
<i>Slotkoor uit het oratorium 'Christus am Ölberge'</i>	

Uitvoerders:

Koor van het Koninklijk Conservatorium Brussel o.l.v. David De Geest

* m.m.v. sopraan-solisten uit de KCB-zangklas

°Liam Dugelay, piano

°°Liam Dugelay & Clara Menguy, vierhandig piano

Programmatoelichting

Het **'Ave Maria'** van **Josquin Desprez** wordt beschouwd als het belangrijkste koorwerk van de alomtgeprezen Renaissance-componist. Het werd geschreven rond 1475 in Milaan en kreeg enorme populariteit in de 16de eeuw. Het werk wordt gekenmerkt door imitatiestijl, duidelijk hoorbaar bij aanvang in de vier koorstemmen. Later worden vrouwen- en mannenstemmen in vraag- en antwoordstijl aangewend totdat het homofone koor zijn introductie maakt door middel van de tekst 'Solemni plena gaudio'. Nadien wisselen polyfonie en homofonie geregeld af waardoor het serene karakter van dit Maria-lied enorm tot uiting komt.

'O Magnum Mysterium' van de Portugese componist **Pedro de Cristo** dateert uit de 17de eeuw en is een aantrekkelijke koorzetting van het vierde responsorium voor kerstochtend. De wonderbaarlijke geboorte wordt door de toondichter bijzonder sfeervol bejubeld. Het overwegend homofone koorwerk kent opmerkelijke dalende motieven in de vier koorstemmen die elkaar onmiddellijk opeenvolgen. De tekst 'portare Dominum Christum' klinkt in een opvallende parallelle tertsbeweging, respectievelijk in het mannen- en vrouwenkoor. Als link met het vorige koorwerk zingt een driestemmig koor (S-A-B) vervolgens vanuit een laag register het 'Ave Maria', gevolgd door een coda die ook hier bijzonder vredig klinkt.

Estêvão de Brito is de tweede Portugese componist op het programma die zich situeert in de overgangperiode Renaissance-Barok. In 1597 werd hij kapelmeester van de kathedraal van het Spaanse Badajoz en in 1608 werd hij in het Portugese Évora tot priester gewijd. **'Lucis Creator Optime'** is een hymne aan het Licht en wordt in de christelijke liturgie traditioneel na Driekoningen of Pinksteren gezongen. Het koor beleeft de Ode aan de Schepping en verklankt de Verlossing door de tekst 'regnans per omne saeculum', de finale conclusie van dit korte en intieme koorwerk.

De orkestsuite in D-groot van **Johann Sebastian Bach** dateert uit 1731 en omvat zes delen waarvan het tweede deel 'Air' zonder twijfel het bekendste is. In een barokke orkestsuite volgen een aantal traditionele dansen elkaar op (in BWV 1068 zijn dit de Gavotte, de Bourrée en de Gigue). Het gebruik van een Air is opvallend gezien dit geen dans is, maar een trage intersectie met een kenmerkende liedachtige bovenstem. In deze specifieke zetting slaagt Bach er in een enorm dragende liedstem te creëren die inmiddels tot het collectieve geheugen behoort. Walter Ehret (1918-2009) is een van de belangrijkste Amerikaanse koorarrangeurs en publiceerde ongeveer 2000 werken. In 1988 bewerkte hij Bachs 'Air' voor koor als **'Arioso'**. Hij schept een ongelooflijk timbre in de koorzetting en behoudt tevens het intieme karakter van het origineel. Daardoor wordt deze versie door vele koren uitermate geapprecieerd; elke zanger kan zich maximaal inleven om dit innemende koorwerk met de nodige overgave uit te voeren.

Het kleine motet **'Ave Verum Corpus'** componeerde **Wolfgang Amadeus Mozart** in de zomer van 1791 in de periode van de opdracht voor zijn Requiem. Het werd geschreven voor het feest van Sacramentsdag – het hoogfeest dat valt na Pinksteren – en was oorspronkelijk bestemd voor Anton Stoll, een bevriend koordirigent van het kleine kuuroord Baden-bij-Wien. Het is geweten dat Mozarts vrouw Constanze dit kuuroord immers geregeld bezocht.

'Ave Verum Corpus' is een erg populair koorwerk geworden dat ondanks zijn beknoptheid (slechts 46 maten) erin slaagt van een heel conventioneel begin uit te groeien tot een meesterlijke climax. Merkwaardigerwijze lijkt deze climax erg goed op een passage uit een vocaal kwintet uit het eerste bedrijf van 'Così fan tutte' uit 1789. De bekende tekst – toegeschreven aan paus Innocentius VI – werd door menig toondichter op muziek gezet. Naast Mozarts versie kent de koorliefhebber zonder twijfel ook deze van William Byrd en Edward Elgar.

'**Elegischer Gesang**' in E-groot van **Ludwig van Beethoven** werd geschreven in 1814, maar pas gepubliceerd in 1826. De tekst komt uit het gedicht 'Bey der Kunde von Jacobi's Tod' van Friedrich Haug als hommage aan filosoof Johann Georg Jacobi. Het koorwerk is opgedragen aan Beethovens goede vriend Baron Pasqualati von Osterberg wiens vrouw Eleonore op 24-jarige leeftijd overleed. (Het Pasqualati-huis in Wenen deed trouwens gedurende ruime tijd dienst als Beethovens appartement.) Tot op heden wordt het stuk echter zelden uitgevoerd. Hoewel origineel voor koor en strijkkwartet geschreven, kreeg dit pareltje na de uitgave al vrij snel een pianopartij toebedeeld. Opvallend in het koorwerk zijn de plotse dynamische verschillen en de snel opeenvolgende, maar rijke harmonieën die het geheel een onmiskenbaar elan geven.

Het concertprogramma van deze avond is genoemd naar '**Wo Freiheit regiert**', het tweede uitgevoerde werk van **Ludwig van Beethoven**. Deze expressieve koorpassage uit het toneelstuk 'Die Ruinen von Athen' van August von Kotzebue situeert zich in het tweede gedeelte van het werk en is wellicht het meest intieme koorgezang uit deze interessante, maar niet-zo-gekende toneelmuziekpartituur uit 1811. Echter wordt de populaire Turkse Mars uit Beethovens '6 Variaties voor piano' uit 1809 door de componist verrassend aangewend als vierde deel van deze compositie. In 'Wo Freiheit regiert' horen we opnieuw piano- en forte-contrasten in het koor die ietwat broos klinken, geschreven op een romantische begeleiding die in de pianopartij overwegend uit speelse gebroken akkoorden bestaat.

De '**Liebeslieder Walzer**' van **Johannes Brahms** berusten op twee muzikale trends van de jaren 1800: dansen voor vierhandig klavier en vocaal werk over het onderwerp liefde. In beide gevallen waren de stukken licht en bescheiden en eerder geschreven als 'Hausmusik', d.w.z. ter ontspanning van een getalenteerde uitvoerder en niet voor het eigenlijke concertleven. Vermeldenswaardig is dat Brahms deze 'Walzer' schreef omwille van zijn onbeantwoorde liefde voor Robert Schumanns echtgenote Clara. De liefdesliederen baseren zich op geprezen vertalingen van Russische, Poolse en Hongaarse volks- en liefdespoëzie. De gekozen gedichten hadden als geheel echter weinig uniformiteit, en het is door Brahms' weloverwogen en specifiek doordachte walsindeling dat er eenheid en structuur ontstond. Van de 'Liebeslieder' zijn er regelmatig nieuwe versies gemaakt: bijvoorbeeld enkel voor vierhandig piano, zonder zangers. In de versie van vanavond zijn de koorpartijen nieuw geschreven met als basis de oorspronkelijke solostem en het vierhandig klavier. De solopartij krijgt in het vermelde derde lied opnieuw zijn oorspronkelijke rol, dit in alternatie met het koor.

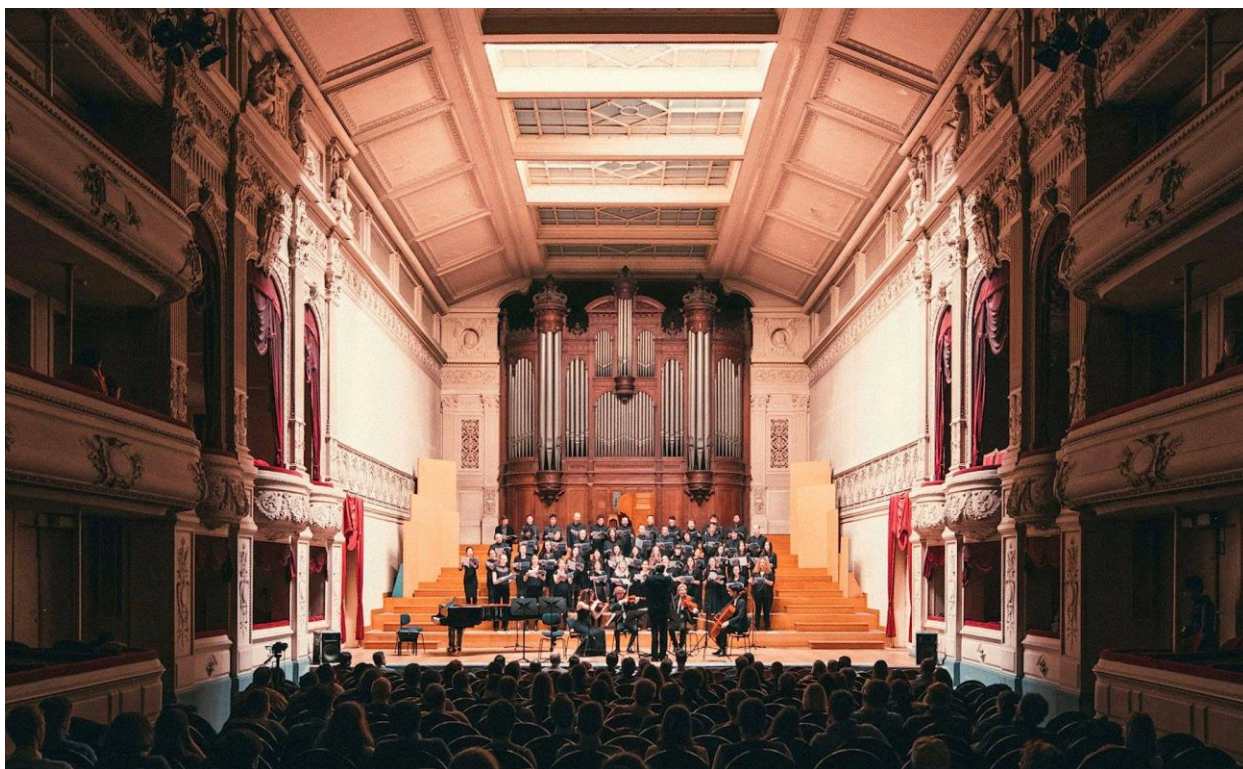
De internationaal gelauwerde Japanse componist **Ko Matsushita** is artistiek directeur van 10 koren in en rond Tokio en won als dirigent en componist meerdere prijzen w.o. de 'Robert Edler Price for Choral Music'. Het '**Cantate Domino**' in Bes-groot van zijn hand is gebaseerd op zes verzen uit Psalm 96 'Cantate Domino, canticum novum'.

Dit vijf minuten durende lyrische stuk opent met een aangrijpende piano-introductie waarbij een melodisch romantisch thema letterlijk de bovenhand haalt, dit op een dalende diatonische baslijn met een duidelijke tonale bevestiging dominant-tonica. Deze schrijfstijl is typerend voor de componist en is als het ware een handelsmerk geworden. Nadat het koor unisono gestart is, neemt de piano kort daarna het hoofdthema opnieuw over, maar nu ietwat omspeeld. Het middengedeelte is gebouwd op een nieuw ritmisch motief en mondt met een climax uit op een herhaling van het beginmateriaal waarbij de koorstemmen het hoofdthema imitatief laten klinken. Tijdens de coda valt in het pianospel een nieuwe toonstructuur op waarna een zoemend koor de hoofdtoon aard Bes-groot 'plots' bevestigt.

Het finale werk van dit koorconcert '**Welten singen Dank und Ehre**' komt uit het oratorium 'Christus am Ölberge', geschreven door **Ludwig van Beethoven** in het herfstseizoen van 1802. Beethoven schreef deze partituur in een recordtempo van amper 14 dagen. Het stuk ging in première in het 'Theater an der Wien' op 5 april 1803. Dit is het enige oratorium dat Beethoven schreef en werd pas in 1811 door de componist herzien, dit voor uitgave bij Breitkopf & Härtel (vandaar dat het werk een hoger opusnummer heeft). In Amerika ging het werk in première in 1809, Beethovens eerste succes in de States. Het libretto is van de hand van Franz Xaver Huber met wie Beethoven nauw samenwerkte. Toch was Beethoven niet zo overtuigd van de kwaliteit van de tekst; dit gaf hij toe na afloop van de première. 'Christus op de olijfberg' is een dramatisch oratorium met een iets humanistischere benadering van het lijden van Christus, waarin de verklanking van het passieverhaal enorm verschilt met bijvoorbeeld de zettingen van Bach. Het werk eindigt op het punt dat Jezus zijn lot persoonlijk aanvaardt, met de nadruk op zijn 'eigen beslissing' eerder dan de feitelijke kruisiging en resurrectie. Het laatste oratoriumgedeelte 'Welten singen Dank und Ehre' klinkt dan ook bijzonder feestelijk door de duidelijke muzikale bejubeling (zowel harmonisch als contrapuntisch) die dienstdoet als het 'Alleluia tot Gods Almachtige Zoon'.

David De Geest

Biografieën

Koor van het Koninklijk Conservatorium Brussel

Vanuit zijn rijke internationale traditie leidt het Koninklijk Conservatorium Brussel getalenteerde studenten op tot excellente musici met een onderzoekende houding, die door hun openheid en bekwaamheid artistieke reflectie bieden van en voor de maatschappij. Het KCB wil een eigen bijdrage leveren tot meer welbevinden door het verspreiden van schoonheid en kunst. Muziek is daarvoor uitermate geschikt omdat zij, meer dan andere kunsten, de menselijke cognitieve en emotionele dimensies rechtstreeks aanspreekt en integreert. Ingeplant in het hart van cultureel Brussel is het Conservatorium intens verbonden met het sociale en culturele weefsel van de hoofdstad: we vermelden samenwerkingen met manifestaties en instellingen zoals de Koningin Elisabethwedstrijd, de Munt, het Festival van Vlaanderen, het KunstenfestivaldesArts, Ars Musica, het Instrumentenmuseum, het Goethe-Instituut, Flagey en BOZAR.

Het KCB hecht waarde aan participatie aan kunst in groepsverband. Het vak Koor vormt daarin een onlosmakelijk verbonden opleidingsonderdeel in het curriculum van de student. Sinds de heropstart van het Koor aan het Koninklijk Conservatorium Brussel in oktober 2013 met David De Geest als dirigent tracht het Conservatorium deze weg dan ook steeds verder uit te bouwen. Een eerste uitvoering van de nieuwe formatie vond plaats in december 2014, toen het Koor van het Conservatorium in Brussels Expo live de filmmuziek van 'Gladiator' ten gehore bracht. Vervolgens trad het Koor van het KCB in maart 2015 op met Carl Orff's 'Carmina Burana', dit in samenwerking met studenten uit de vocale en instrumentale afdelingen uit KCB, en met het koor van de Kunsthumaniora Brussel. Concerten werden gegeven in de concertzaal van het KCB en Aula Q van de VUB.

In 2016 werd aandacht geschonken aan romantisch koorrepertoire, dit door de programmatie van Schuberts 'Mirjam's Siegesgesang' en Brahms' 'Liebeslied', uitgevoerd in BOZAR in een nieuw bewerkte versie voor het KCB-koor, solistenkwartet en vierhandig piano. In maart 2017 voerde het KCB-koor werk uit van o.a. Tomaso Albinoni, Samuel Barber, Carl Orff, Antonín Dvořák, Bob Chilcott en Hans Zimmer. In december 2017 zong het KCB-koor succesvolle kerstconcerten i.s.m. 'In Corde Musicae', o.a. in de Gentse Sint-Pieterskerk.

In maart 2018 zong het KCB-koor werk van Ola Gjeilo, Ēriks Ešenvalds, John Barry en Andrew Lloyd Webber. Eind 2018 werd samengewerkt met het KCB-orkest en het EhB-koor voor de realisatie van Philippe Lamouris' Leedberg Opera o.l.v. David De Geest in regie van Hildegard De Vuyst. In hetzelfde academiejaar werd vervolgens Dvořák's 'Mis in D-groot' uitgevoerd in de concertzaal van het KCB.

Door de coronacrisis werd in het academiejaar 2020-2021 in kleinere koorgroepen aandacht geschonken aan werk van o.a. Palestrina, Mendelssohn en Kodály. Met het concert van deze avond staat een vreugdevol én volledig KCB-koor opnieuw op het concertpodium!

*Het KCB-koor zingt de originele muziek van 'Gladiator'
'live to projection' in Brussels Expo, december 2014.*

David De Geest, dirigent

David De Geest (°1984, Eeklo) is docent Koor aan het Koninklijk Conservatorium van de Erasmushogeschool Brussel en aan de Kunsthumaniora van het GO Brussel. Daarnaast geeft hij Muziektheorie, Compositie en Arrangement aan de Kunstenacademie Asse. David is dirigent en artistiek leider van het orkest Lumen Symphonicum. Hij is zoon van Edward De Geest, de Gentse ere-kathedraalorganist en eredirecteur van de Kunstacademie Eeklo. David begon zijn muziekstudies aan deze Kunstacademie in de pianoklas van zijn moeder Monique Lanszweert en ontving er de 'Oorkonde van de Stad Eeklo' voor piano in 2001. Na de humaniora Latijn-Wiskunde studeerde hij verder aan het Koninklijk Conservatorium Gent (2002-2007) waar hij

in juni 2007 met grote onderscheiding afstudeerde als Meester/Master in de Muziek in de opleiding Muziektheorie/Schriftuur en directie, en in de lerarenopleiding van academisch niveau. Hij specialiseerde zich nadien in directie in Duitsland (Dresden, Nürnberg) en aan de Universiteit van Oxford. Hij vervolmaakte zich in koordirectie bij Roderich Kreile, Karl-Friedrich Beringer en Edward Higginbottom.

Sinds 2008 dirigeerde hij meer dan 300 optredens, dit met meer dan 30 koren w.o. Schola Cantorum Cantate Domino (België) waarvan David artistiek leider was van 2008 tot 2015, Schola Cantorum Mexico (Mexico-City), Orpheus Youth Choir (Bulgarije), Dresdner Kreuzchor (Duitsland) en The Choir of New College Oxford (GB). In 2012 en 2013 dirigeerde hij een tiental koren in Japan w.o. het Mozart Choral Ensemble Japan, Tokorozawa en Wakayama Youth Choir, Sendai Daiichi Choir en Aoi High School Choir.

Het KCB-koor zong o.l.v. David o.a. Dvořáks 'Mis in D-groot' Op. 86, Johannes Brahms' 'Liebeslieder', Carl Orffs 'Carmina Burana' en de originele filmmuziek van Hans Zimmers 'Gladiator'. Sinds 2014 coördineert en dirigeert David filmmuziek-producties in binnen- en buitenland. Zo werkte hij samen met filmcomponisten Hans Zimmer, Nick Glennie-Smith en Richard Harvey, dit voor 'Gladiator Live' en de Hans Zimmer live concerttours in België, Nederland, Luxemburg en Zwitserland (2016 en 2017). James Horners 'Titanic' werd door Davids Cinematic Art Choir – opgericht in april 2015 – live uitgevoerd in Keulen en Luxemburg. In 2017 werkte David samen met James Newton Howard voor de concertreeks '3 Decades of Music for Hollywood' in Antwerpen (Elisabethzaal), Parijs (Salle Pleyel) en Amsterdam (Concertgebouw). Voor vele producties maakt David tevens de koor- en/of orkestarrangementen.

David is dirigent, artistiek leider en medeoprichter van het symfonisch orkest Lumen Symphonicum waarvan Davids broer Michael voorzitter is. Dit professioneel orkest programmeert voornamelijk Weens Klassiek werk.

David dirigeerde symfonieën van Mozart, Haydn, Beethoven, Schubert en orkestwerk van Salieri, Hummel, Strauss en Piazzolla. Concerti van Mozart en Stamitz werden uitgevoerd i.s.m. solisten Daniel Blumenthal, Eddy Vanoosthuyse, Charles Neidich, Luis Rossi, Antonio Saiote en Karl Leister. Als orkestdirigent was David reeds meermaals gastdirigent van enkele buitenlandse orkesten w.o. het Symphonieorchester Weimar, Giovanile Arcantico Orkest Milaan en het Orpheus Kamerorkest Bulgarije. Ook werkte hij als dirigent samen met het Slovaaks Filharmonisch Orkest, het Tsjechisch Nationaal Symfonieorkest, de Europese Filharmonie, Ensemble Elyma, La Capilla Panamericana en La Capilla Latino Americana.

David dirigeerde sacraal werk van o.a. Charpentier, Bach, Händel, Mozart en Haydn. Hij dirigeerde de Belgische première van Vanhals 'Missa Pastoralis' en Hummels 'Te Deum' en 'Missa Solemnis'. David realiseerde cd's met daarop o.a. Händels 'Coronation Anthems', Vivaldi's 'Gloria' (RV 589), Mozarts 'Requiem', Vanhals 'Missa Pastoralis' en Haydns 'Nelsonmesse'. Verder dirigeerde hij werk van 20ste-eeuwse componisten Daniel Pinkham, Knut Nystedt, Ernst-Thilo Kalke en Jules Van Nuffel. Van deze laatste dirigeerde David het 'Te Deum' op. 62 in een uitvoering met het Dresdner Kreuzchor.

David dirigeerde in o.a. België (BOZAR), Nederland (Concertgebouw Amsterdam), Frankrijk (Kathedraal van Straatsburg), Italië (Sint-Pietersbasiliek), Portugal (Palácio Foz), Bulgarije (Paleis van Vrana), Mexico (CENART), Zuid-Korea (Seoul Arts Center, KBS Hall Seoul) en Japan (St. Mary Cathedral Tokyo, Seinen Bunka Center Sendai). Hij dirigeerde meermaals voor de Koninklijke Familie van België, w.o. de plechtigheid n.a.v. het 20-jarig overlijden van Koning Boudewijn. Mozarts 'Requiem' werd onder zijn leiding in de Brusselse Kathedraal uitgevoerd n.a.v. de 9/11-herdenking in 2011, georganiseerd door de Amerikaanse ambassade in België en bijgewoond door Filip en Mathilde.

Liam Dugelay, piano

Na z'n studies aan het Stadsconservatorium van Parijs (CRR) werd Liam 'artist in residence' in de klas van Louis Lortie en Avedis Koujoundjian aan de 'Queen Elisabeth Music Chapel' en student aan het KCB in de klas van Aleksandar Madzar, dit sinds 2021.

Liam heeft een enorme voorliefde voor hedendaagse muziek. Hij werkte daarvoor samen met componisten als Michael Jarell en Ramon Lazkano (Maurice Ravel Academy, augustus 2021). Tevens voerde hij het hedendaagse werk 'Onyrik' van Krystof Maratka uit. In het CRR volgde hij ook een masterclass bij Philippe Hersant en voerde hij Olivier Greifs 'Les Chants de l'Âme' uit.

Om zijn muzikale horizons te verruimen, volgde Liam masterclasses bij Davies Buechner, Denis Pascal, Michel Dalberto, Jean-Frédéric Neuburger, Laurent Cabasso, Jean-Claude Vanden Eynden, Andrei Korobeinikov, Frank Braley, Stéphane Degout, Simon Leper en Sophie Koch (met tenor Francois Pardaillet), Augustin Dumay en Corina Balcea (met violist Rino Yoshimoto).

Liam werd uitgenodigd door Louis Lortie aan de Michel Plasson Academie. Bijgevolg kreeg hij de mogelijkheid om op te treden o.l.v. Michel Plasson en Anja Krauss en Bernd Schober, musici van de Staatskapelle Dresden. Deze laatste inviteerde Liam om samen met hem een kamermuziekprogramma in Dresden uit te voeren (juni 2022).

Momenteel legt Liam zich toe op een Robert Schumann project. Hij zal de drie integrale sonates spelen in de 'Accademia Perosi' (Biella, Italië) en in het 'Queen Elisabeth Music Chapel'-festival in juni. Schumanns 'Bilder aus Osten' staat ook op Liams repertoire met een uitvoering in het Conservatorium van Lyon. De liederencyclus 'Dichterliebe' van Robert Schumann voerde hij uit met François Pardaillet in het Cultureel Centrum van Stavelot.

Sinds juli 2021 wordt Liam gesteund door het 'Safran Foundation' voor jonge artiesten.

Clara Menguy, piano

Clara Menguy is een jonge Franse pianiste met muzikale roots. Na haar studies aan het Conservatorium van Boulogne-Billancourt, waar ze haar diploma piano behaalde met lof van de jury, perfectioneerde ze zich aan het Conservatorium van Aulnay-sous-bois waar ze de prijs voor uitmuntendheid behaalde. Ze werd toegelaten aan het KCB in de klas van Alexander Madzar, waar ze momenteel voor haar Bachelor studeert. Ook heeft ze een diploma fluit behaald en deed ze ervaring op in het spelen van zowel kamermuziek als vocale begeleiding. In Frankrijk heeft Clara ook een wetenschappelijk baccalaureaat behaald.

Koorleden KCB-koor academiejaar 2021-2022

Madis Aasalo
 Margaux Anseeuw
 Elena Antropovski
 Lissy Aydoslu
 Nicolas Beckers
 Donald Béteille
 Elise Charrondiere
 Georgia Chondrou
 Charles Coop
 Rahel Coquema
 Nicolai Della Guerra
 Simon De Smet
 Cristiana Dragos-Roman
 Thanasita Fu
 Roberta Gennuso
 Timoty Gielkens
 Sebastian Gysen
 Linde Huygens
 Nicolas Khelif
 Anaïs Kirbas
 Berus Komarschela
 Valery Konevin
 Mathis Korszuk
 Carmen Kwan
 Isabelle Leonard
 Jonas Liesenborghs
 Anija Lombard
 LinLin Lu

Ričards Marčēnoks
 Eleonore Meens
 Clara Menguy
 Saksham Mohan
 Maria Nobile
 Emma Penzo
 Stefani Petridou
 Lucie Petrou
 Antoine Picardi
 Jonathan Pilate
 Suzana Piscevic
 Sielke Ramakers
 Mija Risteljić
 Dejan Romih
 Joris Rompen
 Stella-Marcia Roulette
 Maroussia Thauvin
 Augustin Tjampens
 Ana Tudose
 Boris Uzunov
 Willem Vanderlinden
 Regina Vanhecke
 Nele Vanmunster
 Seth Van Nuffelen
 Julia Wetzel
 Rob Wouters
 René Wynants
 Guo Yibo

*Uitvoering koorwerk van Ola Gjeilo, Ēriks Ešenvalds en John Barry
door het KCB-koor & het KCB-strijkkwartet, maart 2018.*

Uitvoering opera 'Leedberg' door het EhB-koor, het KCB-koor & het KCB-orkest, december 2018.

*Uitvoering van Dvořáks 'Mis in D-groot' Op. 86
door het KCB-koor & het KCB-houtblazersensemble, maart 2019.*